

foc i lloc

No tenim res a amagar

Però sí molt a protegir

DELFI **ROCA**

Torna la polèmica sobre els atacs del poder a la intimitat de les persones. El Govern pretén modificar novament el Codi Penal per incloure la possibilitat de controlar totes les comunicacions en la comissió de qualsevol delictes, per lleu que sigui. Anteriorment només es podia fer en els delictes greus. Si la modificació prospera, amb una difamació o un positiu d'alcohol al volant n'hi hauria prou per justificar el control de les trucades, missatges i xarxes socials d'una persona, sense haver de motivar davant del batlle, com abans, el motiu de la intercepció de les comunicacions. Vivim en un Estat autoritari, o no? De prosperar aquesta modificació penal el Govern es dotaria d'una nova eina per oprimir el poble i aixafar la discrepància. En canvi, té sentit si es veu com un complement a la *lleï mordassa*, aquella que DA va aprovar per acoquinat els mitjans d'informació, evitant així la publicació de confidències. Per tant, ells ens volen espiar, però no volen que la resta els controlem. Tot són traves i dilacions al control de l'acció de Govern. Per exemple, l'esborrany de la proposició de llei qualificada de transparència i bon govern de DA, continua

al calaix. No és sorprenent, vist el nivell d'escàndols actual. Amb aquesta llei en vigor, que preveu un règim sancionador elevat, es podria destituir i inhabilitar l'actual cap de Govern, Toni Martí, per haver admès que, mentre va ser cònsol d'Escaldes-Engordany, va cobrar per fer feines d'arquitecte. Als còsols -topògrafs, també- els afectaria. En el tema de la videovigilància, passa el mateix. Els comuns instal·len càmeres al carrer sense tindre la més mínima cobertura legal. Això és una aberració. A sobre, la tecnocràcia ha aconseguit que s'imposi el sentiment que el poder es pot apropiat de la nostra intimitat, de forma il·limitada, i fer-ne el que vulgui. Davant la videovigilància per part del poder, o la captació massiva de dades d'internet, s'argumenta que només afecta els que tenen alguna cosa a amagar. És d'il·lús dir que no t'importa que el Govern controli la teva intimitat perquè no tens res a amagar. Per tant, qui pensi així hauria de ser capaç d'enviar-me, ara mateix, les seves claus d'accés dels seus comptes de correu i de les xarxes socials. Abans de fer-ho s'adonaran que no tenen res a amagar però sí molt a protegir.